## Evangelietexter:

### Förta advents evangelietext: Matt 21:1-9

#### Intåget i Jerusalem

När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget skickade Jesus i väg två lärjungar och sade till dem: »Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsnesto som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. Om någon säger något skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.« Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: *Säg till dotter Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl.* Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: *Hosianna,* Davids son! *Välsignad är han som kommer i Herrens namn.* Hosianna i höjden!«

### Andra advents evangelietexter: Luk 1:30-35 och Matt 1: 18-25

Då sade ängeln till henne: »Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut.« Maria sade till ängeln: »Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man.« Men ängeln svarade henne: »Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. (Luk 1:30-35)

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade. Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus. (Matt 1:18-25)

## Tredje advents evangelietext: Mark 2:1-12

### En lam man i Kafarnaum botas

2 [1]Några dagar senare kom han tillbaka till Kafarnaum och det blev känt att han var
hemma.[2]Det samlades så mycket folk att inte ens platsen utanför dörren räckte till
längre, och han förkunnade ordet för dem.[3]Då kom de dit med en lam som bars av
fyra män.[4]Eftersom de inte kunde komma fram till Jesus i trängseln bröt de upp taket
ovanför honom och firade ner bädden med den lame genom öppningen.[5]När Jesus
såg deras tro sade han till den lame: »Mitt barn, dina synder är förlåtna.«[6]Nu satt
där några skriftlärda, och de tänkte för sig själva:[7]»Hur kan han tala så? Han hädar
ju. Vem kan förlåta synder utom Gud?«[8]Jesus förstod i sin ande vad de tänkte och
sade till dem: »Hur kan ni tänka så i era hjärtan?[9]Vilket är lättast, att säga till den
lame: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Stig upp, ta din bädd och gå?[10/11]Men
för att ni skall veta att Människosonen har makt att förlåta synder här på jorden
säger jag dig« – och nu talade han till den lame – »stig upp, ta din bädd och gå
hem.« [12]Och mannen steg upp, tog genast sin bädd och gick ut i allas åsyn, så att de
häpnade och prisade Gud och sade: »Aldrig har vi sett något sådant!«

## Evangelietext till julspelet: Luk 2:1-20

### Jesu födelse

2[1]Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle
skattskrivas.[2]Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var
ståthållare i Syrien.[3]Alla gick då för att skattskriva sig, var och en till sin stad. [4]Och
Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i
Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem,[5]för att skattskriva sig tillsammans
med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.[6]Medan de befann sig där var tiden
inne för henne att föda,[7]och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom
och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i
härbärget.[8]I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten.[9]Då
stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de
greps av stor förfäran.[10]Men ängeln sade till dem: »Var inte rädda. Jag bär bud till er
om en stor glädje, en glädje för hela folket.[11]I dag har en frälsare fötts åt er i Davids
stad, han är Messias, Herren.[12]Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött
barn som är lindat och ligger i en krubba.«[13]Och plötsligt var där tillsammans med
ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:14»Ära i höjden åt Gud och på jorden
fred åt dem han har utvalt.«[15]När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade
herdarna till varandra: »Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som
Herren har låtit oss veta.«[16]De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det
nyfödda barnet som låg i krubban.[17]När de hade sett det berättade de vad som hade
sagts till dem om detta barn.[18]Alla som hörde det häpnade över vad herdarna
sade.[19]Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det.[20]Och herdarna vände
tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som
det hade sagts dem.